

Anna Pachowicz

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Tarnowie

PROFESOR STANISŁAW KOMORNICKI (1949-2016) WSPOMNIENIE

Abstract

PROFESSOR STANISŁAW KOMORNICKI (1949-2016): A MEMOIR

The aim of this article is to present the figure of Prof. Dr. hab. Stanisław Komornicki (1949-2016), who worked at the University of Science and Technology in Kraków and the University of Applied Sciences in Tarnów. The professor was born, raised, and educated in Krakow (in the years 1967-1968 and 1971-1972, he graduated from full-time master's studies in physical chemistry at the Faculty of Mathematics, Physics and Chemistry of the Jagiellonian University). He started his scientific work and career in Kraków (first at the Environmental Laboratory of Physicochemical and Structural Research of the Jagiellonian University, then at the University of Science and Technology in Kraków). He attended many symposia and conferences as part of his studies, but also participated in competitive sports, and later served as a judge of rowing. He was associated with the city of Tarnów as an academic teacher, vice-rector, and then rector at the University of Applied Sciences in Tarnów, which was established in the late-1990s. S. Komornicki also participated in the works of the oldest sports federation in the world, Fédération Internationale des Sociétés d'Aviron – FISA (International Federation of Rowing Societies), as a member of the Arbitration Commission. He was on the jury of the World Rowing Championships in 1989, 1994, 1995, 1999, the 2000 World Rowing World Championships, the Olympic Games in Athens (2004), Beijing (2008) and in London (2012).

Key words: Stanisław Komornicki (1949-2016), the University of Applied Sciences in Tarnów

Słowa kluczowe: Stanisław Komornicki (1949-2016), PWSZ w Tarnowie

Profesor Stanisław Komornicki zmarł w pełni sił twórczych, jego pracę naukowo-dydaktyczną, a także działalność w różnych dziedzinach przerwała ciężka choroba. Był naukowcem, wybitnym specjalistą z zakresu chemii ciała stałego i elektroceramiki; nauczycielem

akademickim z pasją dzielącym się swą wiedzą ze studentami; wychowawcą profesorów, doktorów habilitowanych oraz wielu pokoleń doktorów i magistrów. Profesor był człowiekiem pełnym inicjatyw, pomysłów i radości życia, angażującym się w podejmowane przedsięwzięcia. Chociaż posiadał wykształcenie z dziedziny nauk chemicznych, nigdy jednak nie porzucił na zgłębianiu wiedzy tylko z tej jednej sfery, równolegle interesował się również szeroko pojętą humanistyką. Posiadał ponadprzeciętną wiedzę z zakresu literatury, sztuki, architektury oraz historii. W osobie Profesora umysł ścisły łączył się z duszą humanisty.

Stanisław Komornicki wywodził się z rodziny Komornickich herbu Nałęcz. Z domu rodzinnego wyniósł tradycyjne zasady i wartości, którymi kierował się przez całe swoje życie. Dzieje rodu Komornickich sięgają czasów średniowiecza. Według udokumentowanych źródeł historycznych już w XIV w. Komornicy wywodzący się z Wielkopolski byli właścicielami dóbr w okolicy Wielunia, a głównym ich ośrodkiem była wieś Komorniki. O obecności Komornickich w Krakowie już w okresie średniowiecza świadczy postać kanonika wrocławskiego i krakowskiego, rektora kościoła pod wezwaniem Wszystkich Świętych – Mikołaja¹, syna Michała z Komornik, który dokumentem z dnia 22 listopada 1398 r. „przekazał wikariuszom katedry krakowskiej «omnes libros iuris et summas in septem voluminibus»”².

Stanisław Komornicki urodził się 7 lutego 1949 r. w Krakowie, był synem gleboznawcy prof. Tomasza Komornickiego³ i Marii Źarskiej. W latach 1956-1963 uczęszczał do Szkoły Podstawowej nr 30, a następnie, w latach 1963-1967, do I Liceum Ogólnokształcącego im. Bartłomieja Nowodworskiego w Krakowie. W 1967 r. zdał egzamin maturalny i rozpoczął stacjonarne studia magisterskie na kierunku chemia fizyczna na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego. W okresie studiów, od II roku, był bardzo aktywnym członkiem Koła Chemików, uczestnicząc w jego różnych sesjach.

Pracę magisterską pod kierunkiem doc. dr hab. Janiny Janikowej i dr. Gerarda Pytasa przygotował w latach 1971-1972. Stanowiła ona przegląd osiągnięć w zastosowaniu lamp łukowych i wchodzącego w życie użycia laserów w spektroskopii ramanowskiej; jej praktyczna część dotyczyła wykorzystania lasera helowo-neonowego niewielkiej mocy jako źródła wzbudzenia. Studia ukończył z wyróżnieniem, przedstawiając w terminie, dnia 12 czerwca 1972 r., pracę „Nowe źródła światła w spektroskopii ramanowskiej”⁴. Dyplom magistra chemii specjalność chemia fizyczna odebrał w 1972 r.

¹ K. Ożóg, *Spór o biskupstwo krakowskie w roku 1392 na tle stosunków Polski z papieżem u schyłku XIV w.*, „Kwartalnik Historyczny” 1997, nr 1, s. 9.

² Idem, *Kultura umysłowa w Krakowie w XIV wieku. Środowisko duchowieństwa świeckiego*, Kraków 1987, s. 125.

³ Ł. Komornicki, *Willa pod Minerwą. Historia domu rodziny Komornickich na krakowskich Dębnikach*, Kraków 2015, s. 37-38.

⁴ Archiwum Akademii Górniczo-Hutniczej im. S. Staszica w Krakowie [dalej: Archiwum AGH], Profesor Stanisław Komornicki, k. 199; *Kto jest kim w ceramice. 50-lecie Wydziału Inżynierii Materiałowej i Cerami-*

W latach 1972-1974 pracował jako samodzielny inżynier, a następnie chemik w Środowiskowym Laboratorium Analiz Fizykochemicznych i Badań Strukturalnych Uniwersytetu Jagiellońskiego, w Pracowni Spektroskopii Masowej (GC-MS), które miało swoją siedzibę w nowym gmachu Wydziału Chemii Politechniki Krakowskiej⁶. Tam również w 1973 r. po raz pierwszy zetknął się z minikomputerami, z ich zastosowaniem do zbierania i przetwarzania danych z pomiarów fizykochemicznych. Zainteresował się wówczas programowaniem komputerów – po raz pierwszy sam napisał programy: najpierw w języku wewnętrznym komputera, a potem w Focalu i Fortranie⁷. W ramach pracy ukończył kurs programowania zorganizowany i prowadzony przez Digital Equipment Company. Wykonywana praca była ciekawa, jednak nie oferowała takiego rozwoju zawodowego, jakiego oczekiwał Profesor.

Po dwóch latach S. Komornicki rozpoczął pracę w Akademii Górniczo-Hutniczej na Wydziale Inżynierii Materiałowej i Ceramiki, w Instytucie Inżynierii Materiałowej i Ceramiki pod kierunkiem prof. Jerzego Derenia z Zakładu Chemii Ogólnej i Chemii Półprzewodników. Po śmierci prof. J. Derenia w 1975 r. Profesor Komornicki został członkiem zespołu badawczego doc. dr Aleksandry Podgóreckiej. Najpierw pracował jako chemik (1974-1975), a następnie na stanowisku asystenta (1975-1978)⁸.

W początkowych latach działalności naukowej zajmował się rozkładem ciał stałych, optymalizacją preparatyki katalizatorów stosowanych do selektywnego utleniania węglowodorów i otrzymania bezprzewodnika ftalowego (opartych na układzie $TiO_2-V_2O_5$). Wyniki tych badań zostały zaprezentowane w pierwszych publikacjach poświęconych rozkładowi metawanadanu amonowego⁹.

W 1975 r. ukończył studia podyplomowe w AGH – pedagogika wyższych szkół technicznych¹⁰. Kariera naukowa Profesora rozwijała się szybko, poszerzał się także zakres jego zainteresowań naukowych. W kolejnych latach zajmował się badaniami nad mechanizmem utleniania i redukcji tlenków wanadu, wraz z zespołem chemików współuczestniczył w opracowaniu modelu kinetyki (z nowym równaniem kinetycznym) i mechanizmu procesu redukcji pięciotlenku wanadu¹¹. W 1978 r. został starszym asystentem, zaczął pro-

ki [AGH]: 1949-1999, Kraków 1999, s. 137; <http://nauka-polska.pl/#/profile/scientist?id=36954&k=simkb4> (dostęp: 10 VI 2018).

⁵ Archiwum Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie, Akta osobowe kadry naukowo-dydaktycznej Uczelni Stanisław Komornicki [dalej: Archiwum PWSZ, Stanisław Komornicki], sygn. 2016 PRO-dso 1200 – nr 310, k. 11; Archiwum AGH, Profesor Stanisław Komornicki, k. 206.

⁶ A. Barański, *Historia Środowiskowego Laboratorium Analiz Fizykochemicznych i Badań Strukturalnych UJ (1972-2007)*, „Alma Mater” 2007, nr 95, s. 57-64.

⁷ Archiwum AGH, Profesor Stanisław Komornicki, k. 199.

⁸ Ibidem, k. 199-198.

⁹ Ibidem, k. 198.

¹⁰ <https://www.agh.edu.pl/info/article/zmarl-prof-stanislaw-komornicki/> (dostęp: 10 VI 2019).

¹¹ Archiwum AGH, Profesor Stanisław Komornicki, k. 198.

wadzić badania z zakresu własności strukturalnych i fizykochemicznych związków krystalizujących w układach do perowskitu, a także badania własności elektrycznych materiałów tlenkowych.

Niewątpliwie w zdobyciu nowych doświadczeń i ciągłym poszerzaniu wiedzy pomagały Profesorowi kontakty z uczelniami francuskimi. Znał doskonale języki francuski i angielski (a ponadto na poziomie średnim języki rosyjski i łaciński, a na poziomie podstawowym język niemiecki)¹².

Pierwszy staż naukowy odbył w latach 1979-1980 w jednym z głównych ośrodków badawczych chemii ciała stałego na świecie w Laboratoire de Chimie du Solide du Centre National de la Recherche Scientifique na Université de Bordeaux we Francji. Placówką kierował prof. Paul Hagemuller (1921-2017) – wybitny francuski chemik, specjalista w zakresie fizykochemii ciała stałego, inżynierii materiałowej, który był członkiem akademii nauk 11 krajów. Pobyt w tym ośrodku był dla S. Komornickiego szczególnie ważny, ponieważ umożliwił mu wykonanie części badań do przygotowywanej rozprawy doktorskiej¹³.

Dnia 4 grudnia 1981 r. obronił z wyróżnieniem rozprawę doktorską „Struktura defektów wybranych ferrytów typu perowskitu”, uzyskując tytuł doktora nauk chemicznych (chemia fizyczna i teoretyczna)¹⁴. Promotorem pracy była doc. dr A. Podgórecka. W tym samym roku Profesor obronił również pracę doktorską zatytułowaną „Sur la distribution des lacunes anioniques dans les perovskites non stoechiométriques. Applications aux Ferrites”¹⁵ na Uniwersytecie w Bordeaux I. Komisji egzaminacyjnej przewodniczył prof. P. Hagemuller, a jako egzaminatorzy zasiadali w niej prof. S. Mrowec, prof. M. Pouchard, L. Fournes, chargé de recherches J.-C. Grenier.

Dnia 1 marca 1982 r. S. Komornicki został zatrudniony na stanowisku adiunkta¹⁶ i nadal rozszerzał podejmowane wcześniej badania naukowe nad rozkładem ciał stałych, zwłaszcza chromianów i fosforanów magnezowych. Prace te doprowadziły do opracowania i opatentowania w 1983 r. sposobu wytwarzania ceramiczno-metalicznej powłoki ochronnej, która została wdrożona do produkcji i zastosowana na łopatkę sprężarek w odrzutowych silnikach lotniczych w latach 1983-1984 w WSK PZL Rzeszów¹⁷.

Badania nad wysokotemperaturowymi właściwościami elektrycznymi tytanianów wapniowców i ich zastosowaniem w otrzymywaniu tworzyw kondensatorowych i warietorowych z wewnętrzną warstwą zaporową prowadzone w ścisłym kontakcie z Zakładem

¹² Ibidem, k. 178.

¹³ Archiwum PWSZ, Stanisław Komornicki, sygn. 2016 PRO-dso 1200 – nr 310, k. 13.

¹⁴ http://nauka-polska.pl/#/profile/scientist?id=36954&c_k=simkb4 (dostęp: 10 VI 2018); Archiwum PWSZ, Stanisław Komornicki, sygn. 2016 PRO-dso 1200 – nr 310, k. 9.

¹⁵ Tekst rozprawy doktorskiej: <https://tel.archives-ouvertes.fr/tel-01440989/document> (dostęp: 29 VIII 2018).

¹⁶ Archiwum AGH, Profesor Stanisław Komornicki, k. 91.

¹⁷ Ibidem, k. 198.

Doświadczalno-Badawczym Ceramiki Elektronicznej „Unitra-Cerad” w Warszawie stanowiły kolejny etap w rozwoju naukowym S. Komornickiego. Był to okres niezwykle istotny, ponieważ Profesor wyjaśnił wpływ stosunku obsadzenia podsięci kationowych w perowskitach na ich właściwości elektryczne oraz mikrostrukturę¹⁸.

W latach 1989-1990 rozpoczął współpracę z Laboratoire de Physico-Chimie des Matériaux na uniwersytecie w Prowansji (Aix-Marseille I). Odbył staż naukowy jako professeur invité lub professeur associé¹⁹. W tej placówce przebywał jeszcze w 1991 r., a także w 1993 r. Pobyty w Marsylii pozwoliły mu na prowadzenie badań nad wytwarzaniem modyfikowanych metalami szlachetnymi powłok przed korozją wysokotemperaturową, a także na udział w międzynarodowym projekcie realizowanym przez takie kraje jak Francja, Polska, Chiny, USA, Japonia²⁰. Zespół naukowców pracujących pod kierownictwem S. Komornickiego w latach 1992-1993 realizował projekt badawczy finansowany przez KBN „Materiały ceramiczne z wewnętrzną warstwą zaporową”²¹.

Na podstawie ogólnej oceny dorobku naukowego i przedstawionej rozprawy habilitacyjnej „Własności elektryczne tytanianu strontu i jego zastosowanie w materiałach ceramicznych z wewnętrzną warstwą zaporową” uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk chemicznych w dyscyplinie chemia, w specjalności fizykochemia ciała stałego²². Kolokwium habilitacyjne miało miejsce dnia 25 lutego 1994 r. Recenzentami w przewodzie habilitacyjnym byli prof. dr hab. Jan Przyłuski, prof. dr hab. Krystyna Dyrek, prof. dr hab. Stanisław Mrowec. Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego w kręgu głównych zainteresowań badawczych Profesora pozostały chemia i inżynieria materiałów tlenkowych, właściwości strukturalne, elektryczne i optyczne materiałów oraz oddziaływania ciał stałych gazami²³.

W 1996 r. otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego, a od dnia 11 kwietnia 2003 r. był profesorem zwyczajnym nauk chemicznych²⁴.

Bibliografia prac Profesora S. Komornickiego obejmuje około 80 prac naukowych z chemii ciała stałego, jeden patent (Patent PRL nr 136843 – Środek antykorozyjny powłoka

¹⁸ Ibidem, k. 197.

¹⁹ Archiwum PWSZ, Stanisław Komornicki, sygn. 2016 PRO-dso 1200 – nr 310, k. 13.

²⁰ Archiwum AGH, Profesor Stanisław Komornicki, k. 196, 293.

²¹ Ibidem.

²² Archiwum PWSZ, Stanisław Komornicki, sygn. 2016 PRO-dso 1200 – nr 310, k. 7; http://nauka-polska.pl/#/profile/scientist?id=36954&_k=simkb4 (dostęp: 10 VI 2018).

²³ Archiwum AGH, Profesor Stanisław Komornicki, k. 196-197.

²⁴ Ibidem. Zob. także: *Wielka Księga 85-lecia Akademii Górniczo-Hutniczej*, red. K. Pikoń, dyr. projektu A. Sokołowska, Gliwice 2004, s. 161-162; *Współcześni uczeni polscy. Słownik biograficzny*, t. 5: *Suplement A-Z*, red. nauk. J. Kapuściak, Warszawa 2006, s. 420; E. Konieczna, *Rozmowa z dr hab. Stanisławem Komornickim, prof. AGH, dziekanem Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki*, „Miesiąc w Krakowie” 1998, nr 11, s. 65-67; H. Sieński, *Olimpiada w Pekinie – nieobiektywna relacja uczestnika: prelekcja prof. dr. hab. Stanisława Komornickiego*, „Biuletyn AGH” 2011, nr 42/43, s. 44-45.

ochronna, 1986 r.), liczne opracowania dla przemysłu i Komitetu Badań Naukowych oraz wystąpienia konferencyjne²⁵.

Działalność naukowo-dydaktyczną Profesor S. Komornicki łączył z pracą organizacyjną na rzecz AGH. Jako nauczyciel akademicki pełnił m.in. funkcje opiekuna grupy, opiekuna roku, kierownika ćwiczeń laboratoryjnych z chemii nieorganicznej, egzaminatora z przedmiotu chemia, a także sekretarza Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej. Był również członkiem Wydziałowej Komisji do spraw Badań Naukowych i Nagród, przedstawicielem pomocniczych pracowników nauki w Kolegium Instytutu Inżynierii Materiałowej, delegatem do Rady Wydziału, a także członkiem Senatu w latach 1990-1993²⁶.

W latach 1993-1996 był prodziekanem Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki do spraw kształcenia [do spraw dydaktycznych]²⁷, a w latach 1996-1999 i 1999-2002 dziekanem tego wydziału. Od 1 października 1998 do 30 września 1999 r. pełnił obowiązki kierownika Katedry Fizykochemii Ciała Stałego²⁸. W latach 2002-2005 był przewodniczącym Senackiej Komisji do spraw Kształcenia oraz pełnomocnikiem rektora AGH do współpracy z uczelniami zagranicznymi.

W latach 1975-2016 jako nauczyciel akademicki Profesor S. Komornicki prowadził w AGH wszystkie rodzaje zajęć. Były to ćwiczenia rachunkowe i seminaria z chemii ogólnej i nieorganicznej, termodynamiki i chemii fizycznej, zajęcia laboratoryjne z chemii nieorganicznej, analitycznej i fizycznej. Brał udział w zajęciach bloku programowego „Tworzywa II”, prowadząc wykłady, seminaria, laboratoria z zakresu materiałów ceramicznych, półprzewodnikowych i monokrystalicznych stosowanych w elektronice. Profesor prowadził również zajęcia w języku angielskim: Advanced inorganic chemistry, a także przedmiot obieralny: Muzyka od baroku do impresjonizmu²⁹. Był współautorem dwóch skryptów z chemii ogólnej przeznaczonych dla studentów.

Dydaktykę zajmował się również w trakcie pobytu we Francji – był opiekunem laboratoryjnych staży, projektów studentów, którzy przygotowali końcowy dyplom drugiego cyklu kształcenia, oraz zajęć projektowych studentów pierwszego cyklu. W swoim dorobku dydaktycznym Profesor miał również prowadzenie zajęć z chemii w liceum z klasami dwujęzycznymi w roku szkolnym 1995/1996 oraz 1996/1997³⁰.

²⁵ Spis wszystkich publikacji S. Komornickiego dostępny m.in. w: Archiwum PWSZ, Stanisław Komornicki, sygn. 2016 PRO-dso 1200 – nr 310, k. 117-119; Archiwum AGH, Profesor Stanisław Komornicki, k. 121 oraz na stronie: <https://bpp.agh.edu.pl/old/bpp.phtml> (dostęp: 24 IV 2021).

²⁶ Ibidem, k. 124, 78.

²⁷ *Kto jest kim w ceramice...*, s. 25.

²⁸ Ibidem, s. 137; Archiwum AGH, Profesor Stanisław Komornicki, k. 148; W. Tyrański, *Kto jest kim w Krakowie 1999*, Kraków 2000, s. 148-149.

²⁹ Archiwum AGH, Profesor Stanisław Komornicki, k. 176.

³⁰ Ibidem, k. 195.

Profesor S. Komornicki był także promotorem rozpraw doktorskich³¹ („Cienkie warstwy tlenkowe na bazie tytanianu strontu” – Paweł Pasierb, 17 października 1997 r.; „Właściwości fizykochemiczne materiałów z układu TiO₂-WO₃” – Paweł Sobaś, 10 maja 2002 r.; „Właściwości strukturalne i elektryczne wybranych związków z grupy Nasicon-u” – Anna Ignaszak, 2 czerwca 2006 r.); recenzentem rozpraw doktorskich („Structure des données de C&HTC Data Bank” – Stephane Vaugelade, Université de Provence (Aix-Marseille III), 1995 r.; „Cienkie warstwy azotku tytanu” – Adam Tarniowy, 1995 r.; „Tlenkowe materiały elektrodowe dla odwracalnych ogniw litowych o wysokiej gęstości energii” – Piotr Wilk, 2000 r.³²; „Funkcjonalne warstwy plazmowe: właściwości i zastosowanie” – Jolanta Sapieha, 26 stycznia 2001 r.; „Tlenkowe materiały elektrodowe dla interkalowanych odwracalnych ogniw litowych o wysokiej gęstości energii” – Paweł Wilk, 26 stycznia 2001 r.; „Fotoelektrochemiczne właściwości TiO₂ o modyfikowanej podsięci anionowej” – Anita Trenczek-Zajac, 9 lipca 2010 r.; „Wpływ warunków spiekania na kształtowanie właściwości ferrytów Mn-Zn o wysokiej przenikalności” – Justyna Hanuszkiewicz, 23 marca 2012 r.; „Ceramiczne anody dla stałotlenkowych ogniw paliwowych ze zwiększoną stabilnością redox” – Dariusz Burnat, 20 kwietnia 2012 r.) oraz recenzentem habilitacji („Sensory elektrochemiczne z odnawialną elektrodą pracującą” – Bogusław Baś, 7 października 2011 r.).

We wspomnieniach studentów Profesor S. Komornicki pozostał nauczycielem o szerokiej wiedzy, przystępnie wykładającym tajniki chemii. Jego studenci zapamiętali Go jako nauczyciela wymagającego, ale sprawiedliwie oceniającego swoich uczniów, jako człowieka sumiennego, rzetelnego, służącego im radą i pomocą. Był Mistrzem dla swoich uczniów, ale także dla przyjaciół, który umiał słuchać, doradzić, wskazać właściwą drogę badawczą. Zawsze miał czas dla tych, którzy chcieli z nim porozmawiać zarówno o problemach naukowych, jak i o jego pasjach – sportowej czy muzycznej.

Z kolei w opiniach przełożonych³³ niezmiennie podkreślano, że Profesor jest osobą niezwykle solidną, odpowiedzialną, sumienną, posiadającą zdolność krytycznej oceny i dyskusji o wynikach, przejawia dużo inwencji w projektowaniu badań eksperymentalnych, cechuje Go duża umiejętność pracy zespołowej.

Pod koniec lat 90. XX w. S. Komornicki aktywnie zaangażował się również w tworzenie wyższej państwowej uczelni w Tarnowie³⁴. Dzięki wielokrotnym pobytom we Francji

³¹ W. Tyrański, *op. cit.*, s. 148-149.

³² Archiwum AGH, Profesor Stanisław Komornicki, k. 205.

³³ Ibidem, k. 57.

³⁴ Więcej informacji na ten temat: Archiwum PWSZ, Kronika Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie, Sprawozdanie Rektora za rok akademicki 1998/1999; A. Juszkiewicz, *Uczelnia tarnowska. Projekt mojego życia*, Tarnów 2013; *Jubileusz 1998-2008*, Tarnów 2008; *Bez kompleksów. Wywiad z Rektorem WSZ Adamem Juszkiewiczem*, „Temi”, 14 X 1998, nr 41; *Egzaminy do Wyższej Szkoły Zawodowej we wrześniu*, „Tarnowskie Azoty”, 24 VI 1998, nr 24 (1743); *Gaudeamus po raz pierwszy. Wyższa Szkoła Zawodowa rozpoczęła działalność*, „Dziennik Polski”, 16 X 1998, nr 246; *Spoleczność tarnowskiej PWSZ wybiera nowe władze uczelni*, „Temi”, 16 V 2007, nr 20.

znał francuski system szkolnictwa wyższego i sprawdzone rozwiązania w tej sferze³⁵. Brał czynny udział w działaniach grupy pracującej nad przygotowaniem wniosku o otwarcie pierwszej w Polsce państwowej wyższej szkoły zawodowej w Tarnowie³⁶. Model szkolnictwa, jaki zamierzano wprowadzać w polskich wyższych szkołach zawodowych, częściowo przypominał model francuski, dlatego też Profesor znalazł się w tej grupie osób, które czyniły starania o powołanie tego typu uczelni. Dzięki zgodnej współpracy, zaangażowaniu wielu osób i instytucji udało się po wielu staraniach utworzyć pierwszą w Tarnowie i pierwszą w Polsce Wyższą Szkołę Zawodową (od dnia 20 maja 1999 r. Państwową Wyższą Szkołę Zawodową)³⁷.

W 2001 r. Profesor S. Komornicki został jej pracownikiem, zatrudnionym niezmiennie w Zakładzie Technologii Materiałów w Instytucie Politechnicznym PWSZ³⁸. Prowadził zajęcia, w tym m.in. wykłady i ćwiczenia z chemii ciała stałego oraz ćwiczenia laboratoryjne z nauki o materiałach³⁹.

W latach 2003-2007 pełnił funkcję prorektora do spraw rozwoju, a także – po zmianie nazwy funkcji – prorektora do spraw rozwoju uczelni. Zakres obowiązków pierwszego zastępcy rektora przewidywał przede wszystkim troskę o wielopłaszczyznowy rozwój uczelni, współpracę z instytucjami krajowymi i zagranicznymi, nadzór nad praktykami zawodowymi studentów, a także nad działalnością funkcjonującego wówczas Studium Pedagogicznego⁴⁰.

Natomiast w 2007 r. został wybrany rektorem PWSZ – drugim w historii tej uczelni po prof. dr. hab. Adamie Juszkiewiczu. Funkcję tę sprawował przez dwie kadencje, do 2015 r. W tym dynamicznym okresie rozwoju tarnowskiej uczelni dzięki jego zaangażowaniu udało się m.in. rozbudować jej kampus, a przede wszystkim kompleks sportowo-dydaktyczny, w którym znajdują się obiekty o różnorodnych funkcjach, w tym hala sportowa z boiskiem, ścianka wspinaczkowa, pływalnia, pracownia fizjoterapii i pielęgniarstwa, sale dydaktyczne i wykładowe. Oddanie kompleksu do użytku nastąpiło dnia 12 lutego 2013 r.⁴¹

³⁵ W aspekcie teoretycznym i praktycznym osobiście, ponieważ we Francji przygotował i obronił pracę doktorską. Relacje ustne: prof. dr. hab. Marka Frankowicza; prof. dr. hab. Wacława Rapaka; dr. Józefa Węglarza; dr. inż. Władysława Iwańca, dr. Stanisława Dziedzica.

³⁶ Archiwum AGH, Profesor Stanisław Komornicki, k. 286.

³⁷ Uchwała nr 2/99 Konwentu i Senatu Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie z dnia 26 marca 1999 r. w sprawie zmiany nazwy Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie; Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 V 1999 w sprawie przekształceń w Wyższej Szkole Zawodowej, Dz.U. 1999 nr 50, poz. 508.

³⁸ Archiwum PWSZ, Stanisław Komornicki, sygn. 2016 PRO-dso 1200 – nr 310, k. 15.

³⁹ Relacja ustna prof. dr hab. Marii Borchuch-Łączki (1943-2020); Archiwum PWSZ, Stanisław Komornicki, sygn. 2016 PRO-dso 1200 – nr 310, k. 201, 185.

⁴⁰ A. Pachowicz, *Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Tarnowie 1998-2018*, Tarnów 2018, s. 89-91.

⁴¹ R. Żok, *Komornicki Stanisław*, [w:] *Encyklopedia Tarnowa*, red. nac. A. Niedojadło, Tarnów 2010, s. 208-209.

Przedmiotem szczególnej troski rektora S. Komornickiego były dbałość o wysoki poziom kształcenia studentów, rozwój naukowy nauczycieli akademickich, uzyskiwanie przez nich stopni naukowych i tytułów naukowych. W latach kadencji rektora w tarnowskiej uczelni zostały uruchomione studia drugiego stopnia (magisterskie) na kierunkach filologia polska⁴² (od roku akademickiego 2009/2010), pielęgniarstwo⁴³ (od roku akademickiego 2013/2014) oraz administracja⁴⁴ (od roku akademickiego 2014/2015). Utworzone także zostały nowe kierunki studiów pierwszego stopnia – grafika (specjalność grafika projektowa) oraz wzornictwo (specjalność formy przemysłowe i komunikacja wizualna)⁴⁵ – prowadzone w Instytucie Sztuki⁴⁶.

Rektor S. Komornicki wspierał inicjatywy organizacji różnotematycznych konferencji, sympozjów, sesji naukowych, konkursów w poszczególnych instytutach PWSZ, a także we współpracy z innymi instytucjami i uczelniami. Obejmował patronatem honorowym te wydarzenia, wydawał także zgodę na ich finansowanie lub dofinansowanie. W latach 2007-2015 rektor S. Komornicki uczestniczył, pomimo licznych obowiązków służbowych, w wielu z tych wydarzeń naukowych osobiście.

Profesor S. Komornicki działał bardzo aktywnie w towarzystwach naukowych. Przez dwie kadencje był wiceprezesem krakowskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Chemicznego, wiceprezesem oddziału krakowskiego, członkiem założycielem Polskiego Towarzystwa Techniki Sensorowej, członkiem zwyczajnym Polskiego Towarzystwa Materiałoznawczego oraz członkiem Polskiej Akademii Nauk (Wydział III – Nauk Matematycznych, Fizycznych i Chemicznych; Komitet Chemii). Był również członkiem Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Krakowa oraz Konferencji Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych.

Wspominając Profesora Stanisława Komornickiego, nie można pominąć jego szerokich zainteresowań pozanaukowych, którym był wierny przez całe życie i zawsze tak organizował swój czas, aby pogodzić wszystkie obowiązki naukowe, zawodowe, rodzinne ze swoim hobby.

Wśród zainteresowań niewątpliwie rozwijających się na różnych etapach jego życia można wymienić historię powszechną średniowiecza⁴⁷, muzykę klasyczną oraz wioślarstwo⁴⁸,

⁴² Decyzja MNiSW-DNS-WUP-6052-1505-5/BR/09 z dnia 22 lipca 2009 r.; <https://pwszta.edu.pl/zgoda-na-studia-magisterskie/> (dostęp: 20 XI 2018).

⁴³ Decyzja Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego nadająca uprawnienia do prowadzenia studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym na kierunku pielęgniarstwo, DKN.ZNU.6052.28.2013.3.IP.

⁴⁴ Decyzja Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego nadająca uprawnienia do prowadzenia studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym na kierunku administracja, DSW.ZNU.6052.65.2014.3.BR.

⁴⁵ <https://pwszta.edu.pl/kierunki-artystyczne-ruszaja-juz-od-pazdziernika/> (dostęp: 15 XI 2018).

⁴⁶ Uchwała Senatu PWSZ nr 31/2012.

⁴⁷ Archiwum AGH, Profesor Stanisław Komornicki, k. 178.

⁴⁸ S. Komornicki, *Moje pół wieku z wioślarstwem*, Kraków 2016.

które zajmowało w życiu S. Komornickiego specjalne miejsce⁴⁹. Tę dyscyplinę sportową polubił już we wczesnej młodości i ona towarzyszyła mu przez większość życia.

Profesor interesował się szeroko pojętą historią. Przeszłość Polski, świata, poszczególnych miast, państw, które bardzo często odwiedzał, a także historia rodziny zajmowały ważne miejsce w jego życiu. W rodzinie Komornickich pamięć o przodkach była i jest przekazywana z pokolenia na pokolenie. Chcąc ocalić od zapomnienia i przedstawić szerszemu gronu odbiorców dzieje jednego z przodków rodziny – Teodora Anzelma Dzwonkowskiego – ojciec Profesora Tomasz Komornicki (1916-1994) wraz ze swoim kuzynem Stanisławem Komornickim (1924-2010) wydali w 1985 r. publikację pt. *Pamiętniki czyli Pamiętka po ojcu dla Józefy z Dzwonkowskich Komornickiej. Teodor Anzelm Dzwonkowski*⁵⁰. Ten liczący 127 stron pamiętnik ukazuje ciekawe losy autora, czasy, w których żył, a ponadto prezentuje odwiedzane przez niego kraje, zupełnie odległą kulturę, z którą się zetknął, życie codzienne napotkanych mieszkańców, a także wiele szczegółowych informacji, np. o uprawianych przez nich roślinach czy gatunkach wody pitnej⁵¹.

Na uwagę zasługuje również fakt dokładnej znajomości historii i topografii odwiedzanych przez S. Komornickiego miejscowości w Polsce i za granicą (a więc dat, faktów, wydarzeń, zabytków, wybitnych osób). Niejednokrotnie mogły się o tym przekonać osoby towarzyszące S. Komornickiemu w trakcie wspólnych podróży samochodem czy publiczną komunikacją. Szczególnym miejscem na mapie Europy, do którego wielokrotnie wracał, była Francja – Profesor znał dokładnie jej historię i kulturę, znał także doskonale język francuski, ponieważ uczył się go od najmłodszych lat.

Komornicki interesował się również muzyką klasyczną⁵². Lubił i cenił ten rodzaj muzyki, często jej słuchał, znał i rozpoznawał dzieła wielkich klasyków. W jednym z wywiadów, których udzielił, powiedział: „jestem wielkim fanem tej muzyki, a moja płytoteka jest dość imponująca – liczy 750 płyt, pomijając «czarne» winylowe. Czasu do słuchania mam mało, ale odkrycia nieznanych mi kiedyś nazwisk twórców sprzed 200 czy 300 lat są fascynujące. Historia muzyki i w ogóle historia też jest zresztą czymś, co lubię”⁵³.

Prowadził także w AGH przedmiot z dziedziny nauk humanistycznych, który studenci mieli obowiązek zaliczyć w trakcie studiów. Jak opowiadał, wykorzystując swoją „wiedzę,

⁴⁹ *Ibidem*, s. 16.

⁵⁰ T.A. Dzwonkowski, *Pamiętniki czyli Pamiętka po ojcu dla Józefy z Dzwonkowskich Komornickiej*, wyd. z rękopisu S. i T. Komorniccy, Warszawa 1985.

⁵¹ Por. M. Karpńska, „Pamiętniki czyli pamiętka po ojcu dla Józefy z Dzwonkowskich Komornickiej”, *Teodor Anzelm Dzwonkowski, wyd. z rękop. Stanisław i Tomasz Komorniccy, Warszawa 1985*, [recenzja], „Przegląd Historyczny” 1986, t. 77, nr 2, s. 435-436.

⁵² Archiwum AGH, Profesor Stanisław Komornicki, k. 178.

⁵³ S. Kruczek, *Każdy może być najlepszy*, „Cubs Men’s Magazine” 2012, nr 1, s. 57-58; <http://www.cubs magazine.com/faceci-z-zasadami-stanislaw-komornicki-kazdy-moze-byc-najlepszy> (dostęp: 21 II 2019).

pasję i zainteresowania z zakresu muzyki i historii (ukończyłem eksternistycznie podstawową szkołę muzyczną) zaproponowałem jako przedmiot obieralny seminarium «Muzyka od baroku do impresjonizmu»⁵⁴. Przedmiot ten cieszył się dużym zainteresowaniem studentów.

We wczesnych latach życia Profesor poznał tajniki wioślarstwa i pasji tej pozostał wierny do końca swoich dni. Dnia 25 września 1965 r. został członkiem Sekcji Wioślarskiej Międzyuczelnianego Klubu Sportowego AZS Kraków, o którym napisał we wspomnieniach: „AZS – choć był klubem z tradycjami i naprawdę dobrymi wynikami – nie należał nigdy do potentatów, jeśli idzie o ilość sprzętu”⁵⁵. W dniach 25-26 czerwca uczestniczył w pierwszych ogólnopolskich regatach – Akademickich Mistrzostwach Polski na Torze Regatowym Malta w Poznaniu. W okresie studiów startował w barwach UJ, pierwszy raz w 1968 r. Konsekwentnie zdobywał kolejne stopnie sędziowskie: 13 grudnia 1974 r. zdał egzamin na sędziego wioślarskiego III klasy⁵⁶, w 1978 r. – II klasy, w 1982 r. – I klasy. Był sędzią wioślarskim – klasa związkowa (Polski Związek Towarzystw Wioślarskich), a w latach 1987-2014 międzynarodowym sędzią wioślarskim. Od 2001 do 2014 r. Profesor był także członkiem najstarszej federacji sportowej na świecie – Fédération Internationale des Sociétés d’Aviron – FISA (Międzynarodowa Federacja Towarzystw Wioślarskich) jako członek Komisji Arbitrów.

Był członkiem jury mistrzostw świata w wioślarstwie w latach 1989, 1994, 1995, 1999; Akademickich Mistrzostw Świata w wioślarstwie w 2000 r.⁵⁷, Igrzysk Olimpijskich w Atenach (2004 r.), Pekinie (2008 r.) i Londynie⁵⁸ (2012 r.).

Za wybitne osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej i działalności dydaktycznej oraz za zasługi na rzecz rozwoju nauki został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2013 r.), a ponadto Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2003 r.), Medalem 75-lecia Polskiego Towarzystwa Chemicznego im. Marii Skłodowskiej-Curie (2002 r.). Profesor w 1982 r. otrzymał również nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki⁵⁹. W 2013 r. został mianowany Kawalerem Orderu Palm Akademickich (L’Ordre des Palmes Académiques) za zasługi dla kultury francuskiej⁶⁰.

⁵⁴ https://syllabuskrk.agh.edu.pl/2014-2015/pl/magnesite/study_plans/stacjonarne-inzynieria-materialowa--6/module/cim-1-001-s-muzyka-od-baroku-do-impresjonizmu (dostęp: 20 II 2019); Archiwum AGH, Profesor Stanisław Komornicki, k. 176.

⁵⁵ S. Komornicki, *op. cit.*, s. 28.

⁵⁶ *Ibidem*, s. 94.

⁵⁷ Archiwum AGH, Profesor Stanisław Komornicki, k. 178.

⁵⁸ Był członkiem jury d’appel, tzn. nadzorował prace bezpośredniego jury; <https://pwszstar.edu.pl/pekin-2008-nieobiektywna-relacja-uczestnika/> (dostęp: 2 IX 2018); <https://pwszstar.edu.pl/impresje-z-igrzysk-olimpijskich-w-londynie/> (dostęp: 2 IX 2018).

⁵⁹ *Kto jest kim w ceramice...*, s. 137.

⁶⁰ <https://pwszstar.edu.pl/palmy-akademickie-dla-jm-rektora/> (dostęp: 2 IX 2018).

Za zaangażowanie w działalność sportową S. Komornicki został odznaczony w 2003 r. srebrną odznaką Zasłużony dla Sportu, a rok później – złotą odznaką⁶¹.

Dnia 27 czerwca 2015 r. na podstawie uchwały Sejmiku Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich nadano mu godność honorowego członka PZTW.

Profesor S. Komornicki zmarł dnia 19 października 2016 r. w Krakowie. Uroczystości pogrzebowe miały miejsce 24 października tegoż roku. Msza św. żałobna została odprawiona o godz. 14.00 w kościele pw. św. Stanisława Kostki przy ul. Konfederackiej 6 na Dębnikach. Profesor został pochowany w rodzinnym grobowcu na cmentarzu Białoprądnickim przy ul. Piaszczystej w Krakowie⁶².

Profesor S. Komornicki był człowiekiem niezwykle aktywnym, mającym wiele pomysłów i planów na przyszłość, podejmującym wyzwania naukowe i organizacyjne. Pełnił wiele funkcji, potrafił kierować różnymi zespołami naukowców, zawsze stawiając przed sobą i innymi coraz ambitniejsze i trudniejsze zadania, które z sukcesem realizował. Działal w obszarze nauk chemicznych, interesował się problematyką chemii ciała stałego i inżynierii materiałowej. Był znanym specjalistą w swojej dziedzinie, cieszył się autorytetem w kraju i za granicą, miał uznaną pozycję w świecie nauki, a jednocześnie zawsze charakteryzowała go pokora i skromność. Był świetnym organizatorem życia akademickiego i naukowego.

W okresie swojej pracy zawodowej zawsze był cenionym i aktywnym nauczycielem akademickim. Pozostawił bogaty dorobek naukowy, był ekspertem w zakresie programów studiów kierunków chemii, technologii chemicznej i inżynierii materiałowej. Zawsze zwracał uwagę na doskonalenie organizacji i jakości kształcenia. W jednym z wywiadów stwierdził, że nigdy nie chciał ograniczać się do „wąskiej działki i zostać w niej wielkim mistrzem”⁶³.

BIBLIOGRAFIA

Archiwalia:

Archiwum Akademii Górniczo-Hutniczej im. S. Staszica w Krakowie
Profesor Stanisław Komornicki.

⁶¹ Archiwum AGH, Profesor Stanisław Komornicki, k. 292.

⁶² Nekrologi: „Dziennik Polski”, 20 X 2016, nr 246, s. A11; „Dziennik Polski”, 21 X 2016, nr 247, s. A13; „Dziennik Polski”, 22-23 X 2016, nr 248, s. A6; „Gazeta Wyborcza”, 21 X 2016, nr 247 (dodatek „Gazeta Wyborcza. Kraków”), s. 17; <http://tarnow.pl/Miasto/Aktualnosci-tarnowskie/Odszedl-prof.-Stanislaw-Komornicki> (dostęp: 2 IX 2018); <http://tarnow.in/nie-zyje-stanislaw-komornicki-byly-rektor-pwsz-w-tarnowie/> (dostęp: 2 IX 2018); <http://rdn.pl/?p=93339> (dostęp: 2 IX 2018); <http://www.agh.edu.pl/info/article/zmarl-prof-stanislaw-komornicki/> (dostęp: 2 IX 2018); <http://www.nekrologi.net/nekrologi/stanislaw-komornicki/48284068> (dostęp: 2 IX 2018).

⁶³ S. Kruczek, *op. cit.*, s. 57-58.

- Archiwum Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie
 Akta osobowe kadry naukowo-dydaktycznej Uczelni, Stanisław Komornicki.
 Decyzja Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego nadająca uprawnienia do prowadzenia studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym na kierunku pielęgniarstwo, DKN.ZNU.6052.28.2013.3.IP.
 Decyzja Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego nadająca uprawnienia do prowadzenia studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym na kierunku administracja, DSW.ZNU.6052.65.2014.3.BR.
 Decyzja MNiSW-DNS-WUP-6052-1505-5/BR/09 z dnia 22 lipca 2009 r.
 Kronika Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie.
 Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 V 1999 w sprawie przekształceń w Wyższej Szkole Zawodowej, Dz.U. 1999 nr 50, poz. 508.
 Sprawozdanie Rektora za rok akademicki 1998/1999.
 Uchwała nr 2/99 Konwentu i Senatu Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie z dnia 26 marca 1999 r. w sprawie zmiany nazwy Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie.
 Uchwała Senatu PWSZ nr 31/2012.

Opracowania:

- Dzwonkowski T.A., *Pamiętniki czyli Pamiętka po ojcu dla Józefy z Dzwonkowskich Komornickiej*, wyd. z rękopisu S. i T. Komorniccy, Warszawa 1985.
Jubileusz 1998-2008, Tarnów 2008.
 Juskiewicz A., *Uczelnia tarnowska. Projekt mojego życia*, Tarnów 2013.
 Karpińska M., „Pamiętniki czyli pamiętka po ojcu dla Józefy z Dzwonkowskich Komornickiej”, Teodor Anzelm Dzwonkowski, wyd. z rękop. Stanisław i Tomasz Komorniccy, Warszawa 1985, [recenzja], „Przegląd Historyczny” 1986, t. 77, nr 2.
 Komornicki Ł., *Willi pod Minerwą. Historia domu rodziny Komornickich na krakowskich Dębnikach*, Kraków 2015.
 Komornicki S., *Moje pół wieku z wioślarstwem*, Kraków 2016.
Kto jest kim w ceramice. 50-lecie Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki [AGH]: 1949-1999, Kraków 1999.
 Ozóg K., *Kultura umysłowa w Krakowie w XIV wieku. Środowisko duchowieństwa świeckiego*, Kraków 1987.
 Pachowicz A., *Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Tarnowie 1998-2018*, Tarnów 2018.
 Tyrański W., *Kto jest kim w Krakowie 1999*, Kraków 2000.
Wielka Księga 85-lecia Akademii Górniczo-Hutniczej, red. K. Pikoń, dyr. projektu A. Sokołowska, Gliwice 2004.
Współcześni uczeni polscy. Słownik biograficzny, t. 5: *Suplement A-Z*, red. nauk. J. Kapuścik, Warszawa 2006.
 Żok R., *Komornicki Stanisław*, [w:] *Encyklopedia Tarnowa*, red. nacz. A. Niedojadło, Tarnów 2010.

Artykuły:

- Barański A., *Historia Środowiskowego Laboratorium Analiz Fizykochemicznych i Badań Strukturalnych UJ (1972-2007)*, „Alma Mater” 2007, nr 95.
Bez kompleksów. Wywiad z Rektorem WSZ Adamem Juskiewiczem, „Tem” 14 X 1998, nr 41.
Egzaminy do Wyższej Szkoły Zawodowej we wrześniu, „Tarnowskie Azoty”, 24 VI 1998, nr 24 (1743).
Gaudeamus po raz pierwszy. Wyższa Szkoła Zawodowa rozpoczęła działalność, „Dziennik Polski”, 16 X 1998, nr 246.

- Konieczna E., *Rozmowa z dr hab. Stanisławem Komornickim, prof. AGH, dziekanem Wydziału Inżynierii Materiałowej i Ceramiki*, „Miesiąc w Krakowie” 1998, nr 11.
- Kruczek S., *Każdy może być najlepszy*, „Cubs Men’s Magazine” 2012, nr 1.
- Nekrolog, „Dziennik Polski”, 20 X 2016, nr 246.
- Nekrolog, „Dziennik Polski”, 21 X 2016, nr 247.
- Nekrolog, „Dziennik Polski”, 22-23 X 2016, nr 248.
- Nekrolog, „Gazeta Wyborcza”, 21 X 2016, nr 247 (dodatek „Gazeta Wyborcza. Kraków”).
- Ożóg K., *Spór o biskupstwo krakowskie w roku 1392 na tle stosunków polski z papieżem u schyłku XIV w.*, „Kwartalnik Historyczny” 1997, nr 1.
- Sieński H., *Olimpiada w Pekinie – nieobiektywna relacja uczestnika: prelekcja prof. dr. hab. Stanisława Komornickiego*, „Biuletyn AGH” 2011, nr 42/43.
- Spoleczność tarnowskiej PWSZ wybiera nowe władze uczelni*, „Temi”, 16 V 2007, nr 20.

Netografia:

- <https://bpp.agh.edu.pl/old/bpp.phtml>.
- http://nauka-polska.pl/#/profile/scientist?id=36954&_k=simkb4.
- <https://pwszta.edu.pl/impresje-z-igrzysk-olimpijskich-w-londynie/>.
- <https://pwszta.edu.pl/kierunki-artystyczne-ruszaja-juz-od-pazdziernika/>.
- <https://pwszta.edu.pl/palmy-akademickie-dla-jm-rektora/>.
- <https://pwszta.edu.pl/pekin-2008-nieobiektywna-relacja-uczestnika/>.
- <https://pwszta.edu.pl/zgoda-na-studia-magisterskie/>.
- <http://rdn.pl/?p=93339>.
- https://syllabuskrk.agh.edu.pl/2014-2015/pl/magnesite/study_plans/stacjonarne-inzynieria-materialowa--6/module/cim-1-001-s-muzyka-od-baroku-do-impresjonizmu.
- <http://tarnow.in/nie-zyje-stanislaw-komornicki-byly-rektor-pwsz-w-tarnowie/>.
- <http://tarnow.pl/Miasto/Aktualnosci-tarnowskie/Odszedl-prof.-Stanislaw-Komornicki>.
- <https://tel.archives-ouvertes.fr/tel-01440989/document>.
- <http://www.agh.edu.pl/info/article/zmarl-prof-stanislaw-komornicki/>.
- <http://www.cubsmagazine.com/faceci-z-zasadami-stanislaw-komornicki-kazdy-moze-byc-najlepszy>.
- <http://www.nekrologi.net/nekrologi/stanislaw-komornicki/48284068>.

Relacje ustne:

- prof. dr. hab. Marka Frankowicza,
prof. dr. hab. Wacława Rapaka,
dr. Józefa Węglarza,
dr. inż. Władysława Iwańca,
prof. dr. hab. inż. Marii Borczuch-Łączki,
dr. Stanisława Dziedzica.